

نکته‌هایی از معارف حسینی

محمد حسین مردانی نوکنده^۱

سیره علامه طباطبایی در مجالس روضه

از علامه طباطبایی پرسیدند: چگونه طبق فرمایش امام صادق علیه السلام یک قطره اشک عزادار، آتش جهنم را خاموش می‌کند؟ فرمودند: چه مانعی دارد که قطره اشکی با اذن و خواست خدا، آتش جهنم را خاموش گرداند. در واقع قطره اشک نظیر توبه است که باعث آمرزش گناه و محو آثار و از بین بردن عذاب می‌شود و نیز در نقطه مقابل آن کفر، باعث حبط و نابودی حسنات و نعمت‌های بهشتی و سبب افروختن آتش می‌گردد. مرحوم علامه طباطبایی در مجالس روضه‌ای که سیدی در محله گذرخان قم تشکیل می‌داد شرکت می‌کرد، یک بار قسمتی از منزل آن سید نوسازی شده بود و علامه در همان قسمت نشسته بودند. در آن هنگام پرسیدند: چه مدت است که در اینجا مجلس عزاداری برپاست؟ گفتند: بیش از چهل سال. مرحوم علامه از آن قسمت نوسازی شده، برخاستند و به قسمت قدیمی خانه رفتند و فرمودند: «این آجرهایی که چهل سال شاهد گریه بر امام حسین علیه السلام بودند، قداستی دارند که انسان به این‌ها هم تبرک می‌جوید». یکی از ارادتمندان مرحوم علامه طباطبایی گفته است؛ با اینکه حضور ایشان عظمتی به مجلس عزاداری می‌داد، ولی در مجلس سوگواری برای سالار شهیدان

۱. سردبیر فصلنامه پژوهش نامه معارف حسینی. Mardani.nokandeh@yahoo.com

همچون افراد عادی شرکت می‌کرد و عقیده‌اش در حدّی بود که می‌گفت: «این کتیبه‌های سیاه که بر در و دیوار حسینیه و محل عزاداری نصب کرده‌اند، ما را شفاعت می‌کند». ایشان در مجلس عزاداری، شدید گریه می‌کردند، به طوری که دانه‌های اشک از چشمانشان سرازیر می‌شد.

روزی شخصی به محضر علامه طباطبایی آمده بود، اما ایشان را نمی‌شناخت و به همین سبب، سخنان ناپسندی گفته بود. وقتی فهمید شخصی که رو به روی او نشسته علامه طباطبایی است، اظهار شرمندگی و عذرخواهی کرد و به ایشان گفت: من گمان نمی‌کردم که شما حضرت علامه طباطبایی باشید و از ظاهرتان این گونه تصور کردم که یک روضه‌خوان امام حسین علیه السلام هستید؟ علامه فرمود: «ای کاش بنده یک مرثیه‌خوان حضرت سیدالشهداء بودم، همه سال‌هایی که سرگرم درس و بحث بوده‌ام با یک مرثیه‌خوانی امام حسین علیه السلام برابری نمی‌کند».

شهید مطهری، استاد بزرگوارشان علامه طباطبایی را چنین توصیف می‌کند:

من فیلسوف و عارف بسیار دیده‌ام و احترام مخصوص من به علامه طباطبایی، نه به خاطر این است که ایشان یک فیلسوف است، بلکه احترامم به این جهت است که او عاشق و دل‌باخته اهل بیت علیهم السلام است. علامه در ماه رمضان، روزه خود را با بوسه بر ضریح مقدس حضرت معصومه علیها السلام افطار می‌کرد. ابتدا پیاده به حرم مطهر مشرف می‌شد، ضریح مقدس را می‌بوسید، سپس به خانه می‌رفت و غذا می‌خورد. این ویژگی است که مرا به شدت شیفته ایشان کرده است.

